

Curtea Supremă de Justiție**DECIZIE**

24 aprilie 2013

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Petru Ursache,

Judecători - Elena Covalenco, Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Comrat din 30 decembrie 2011 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 25 octombrie 2012 declarat de inculpatul

Celac Igor Ivan, născut la 26 februarie 1989, originar și domiciliat în r-nul Taraclia, s.Budăi, str.Păcii 80.

Cauza a fost examinată în prima instanță de la 11.10.2011 pînă la 30.12.2012, în instanța de apel de la 13.06.2012 pînă la 25.10.2012, în instanța de recurs de la 28.03.2013 pînă la 24.04.2013.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 30 decembrie 2011, Celac Igor a fost condamnat în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal la 2 ani închisoare, în baza art.151 alin.(2) lit.d) Cod penal la 6 ani închisoare și în baza art.188 alin.(2) lit.b), f) Cod penal la 7 ani închisoare, iar în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 8 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea în mod solidar de la Celac Igor și Chendighelean Ilia, în beneficiul lui Bolgar Gheorghe a prejudiciului material în sumă de 8565,5 lei și parțial a prejudiciului moral în sumă de 10000 lei, în rest a fost respins.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Chendighelean Ilia în privința căruia hotărîrea judecătorească nu se contestă.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Celac Igor, la 28 august 2011, ora 20.50, împreună cu Chendighelean Ilia, aflîndu-se pe str.Novaia, or.Comrat, din intenții huliganice, încalcînd grosolan ordinea publică, întîlnindu-l pe cet.Francoglo Fiodor, fără nici un motiv i-au aplicat lovituri cu mîinile și picioarele în diferite regiuni ale corpului cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.162 din 23.09.2011, vătămări corporale grave.

2.1. Tot ei, înțelegînd că prin acțiunile sale față de Francoglo Fiodor, comit fapte ilegale, intenționat i-au cauzat ultimului, conform raportului de expertiză medico-legală nr.162 din 23.09.2011, vătămări corporale grave, periculoase pentru viață.

2.2. Tot ei, la 28 august 2011, ora 21.30, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflîndu-se pe str.Dubinina din or.Comrat, lîngă magazinul „Anna”, intenționat l-au atacat pe cet.Bolgar Gheorghe, aplicîndu-i lovituri și provocîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.288 din 05.09.2011, vătămări corporale medii, după care i-au sustras bani și bunuri materiale în sumă totală de 7362,39 lei, cauzîndu-i părții vătămate o daună materială considerabilă.

3. Sentința a fost atacată cu apel de inculpat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care pe învinuirea adusă în baza art.151 alin.(1) Cod penal să fie achitat, pe motiv că nu a comis infracțiunea incriminată, în cauză lipsesc probe ce ar confirma vinovăția lui pe episodul părții vătămate F.Francoglo, pe care nu-l cunoaște și pentru prima dată l-a văzut în instanța de judecată, iar pe episodul părții vătămate Gh.Bolgar neîntemeiat i-a fost incriminat că a sustras de la acesta bani în sumă de 7000 lei, nefiind prezentate careva probe, ce ar confirma faptul că în momentul sustragerii dînsul avea suma dată de bani, astfel că instanța incorect a admis acțiunea civilă. La fel, a solicitat ca apelul să fie considerat depus în termen, deoarece a fost dus în eroare de avocatul său, care urma să depună apel din numele lui.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 25 octombrie 2012, apelul inculpatului a fost respins ca depus peste termen, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a conchis că apelul urmează a fi considerat ca depus peste termen, deoarece copia sentinței redactate i-a fost înmînată inculpatului contra semnătură la 19.01.2012, iar apelul a fost depus de el la 07.06.2012, adică după mai mult de 4 luni de zile, astfel inculpatul a omis termenul de 15 zile de declarare a apelului, prevăzut la art.402 alin.(1) Cod de procedură penală.

Referitor la argumentul apelantului cu privire la omiterea termenului de declarare a apelului, instanța a concluzionat că acesta este neîntemeiat, deoarece cum rezultă din mandatul avocatului, ultimul nu a fost împuternicit cu dreptul de a declara apel în numele inculpatului, iar reieșind din prevederile art.401 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, împotriva sentinței a avut dreptul de a declara apel și inculpatul, în ce privește latura penală și latura civilă.

5. Hotărârile judecătorești sînt atacate cu recurs ordinar de către inculpatul I.Celac care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6), 9), 12) Cod de procedură penală, cu referire la circumstanțele de fapt ale cauzei, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare pe învinuirea adusă în baza art.151 alin.(1) Cod penal, iar pe celelalte capete de acuzare să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă, cu respingerea acțiunii civile, pe motiv că instanța de apel neîntemeiat a considerat că apelul declarat de el a fost depus peste termen, fără a ține seama că acesta a fost omis din cauza avocatului, care urma să depună apelul din numele său.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

După cum s-a menționat mai sus, instanța de apel a respins apelul inculpatului I.Celac din motiv că s-a declarat peste termen. Instanța a constatat că inculpatul, primind contra semnătură copia sentinței redactate la 19 ianuarie 2012, nu a atacat cu apel sentința în termenul de 15 zile, demonstrînd deci că este de acord cu aceasta, cu calificarea faptelor și cu pedeapsa aplicată.

Astfel, Colegiul penal conchide că concluzia instanței de apel privind respingerea apelului ca depus peste termen este legală și întemeiată, deoarece apelul a fost depus la data de 05 iunie 2012, adică cu mult mai tîrziu (peste patru luni de zile) după epuizarea termenului de declarare a acestuia, prevăzut de art.402 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs atestă că potrivit art.421 Cod de procedură penală, coraportat la art.401 Cod de procedură penală, persoanele menționate în dispoziția acestei norme procesuale sînt în drept să declare recurs ordinar.

Termenul de declarare a recursului ordinar împotriva hotărîrilor instanței de apel, potrivit prevederilor art.422 Cod de procedură penală, este de 2 luni de la data pronunțării

deciziei, iar în cazul redactării deciziei - de 2 luni după înștiințarea în scris a părților despre semnarea deciziei redactate de judecătorii completului de judecată.

Potrivit materialelor cauzei, apelul inculpatului I.Celac a fost judecat în prezența acestuia și, la data de 25 octombrie 2012 a fost pronunțat dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat, prin care apelul a fost respins ca depus peste termen (f.d. 141-143 v.2).

Decizia instanței de apel i-a fost înmînată inculpatului contra semnătură la data de 01 noiembrie 2012 (f.d.157 v.2). Astfel, pentru inculpat, termenul de declarare a recursului (două luni) decurge de la momentul primirii deciziei redactate - 01 noiembrie 2012, care a expirat la 02 ianuarie 2013.

Conform plicului anexat la cererea de recurs, acesta a fost expedit din Penitenciarul nr.4, or.Cricova la data de 04 ianuarie 2013, fiind înregistrat în instanța de recurs la 10 ianuarie 2013, cu nr.54, fără a se invoca motivele omiterii termenului de recurs (f.d.189, 193 v.2).

Potrivit art.230 alin.(2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

În acest context, instanța de recurs atestă că termenul de recurs este un termen procesual legal durata lui fiind stabilită prin lege. El este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercitat calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului el urmează a fi respins ca tardiv, deoarece legea procesual penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului. Momentul de la care începe să decurgă termenul de atac este riguros precizat de lege - acela al comunicării despre redactarea deciziei, iar depășirea acestui termen duce la decăderea părților din dreptul de a folosi calea de atac.

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului declarat de inculpat, ca depus peste termen.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Celac Igor împotriva sentinței Judecătoriei Comrat din 30 decembrie 2011 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 25 octombrie 2012 în propria lui cauză penală, fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 22 mai 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu